

Arrest

nr. 117 017 van 16 januari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 1 juli 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 15 mei 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 november 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster dient bij aangetekend schrijven van 21 juni 2010 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. De aanvraag om machtiging tot verblijf wordt door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op 22 september 2010 ontvankelijk verklaard, doch op 3 oktober 2011 ongegrond verklaard.

1.3. Bij aangetekend schrijven van 31 oktober 2011 dient verzoekster een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) neemt op 28 maart 2012 de beslissing waarbij de ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard.

1.5. Bij aangetekend schrijven van 11 juni 2012 dient verzoekster een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris neemt op 11 maart 2013 de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard.

1.7. Bij aangetekend schrijven van 25 april 2013 dient verzoekster een vierde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

1.8. De gemachtigde van de staatssecretaris neemt op 15 mei 2013 de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing, die verzoekster op 31 mei 2013 ter kennis wordt gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 25.04.2013 bij onze diensten werd ingediend door :

[...]

Nationaliteit: Kosovo

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Betrokkenen leggen in de aanvraag d.d. 25.04.2013 een document voor op naam van [K.V.]. Hierop ontbreekt echter de naamstempel, de handtekening en het RIZIV-nummer van een arts. Bijgevolg kan dit document niet beschouwd worden als medisch getuigschrift en is de erin vervatte medische informatie te beschouwen als declaratoir. Bij gebreke aan een standaard medisch getuigschrift is de aanvraag onontvankelijk. Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (Arrest 214.351 RvS d.d. 30.06.2011).”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste te leggen van verzoekster.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van de materiële motiveringsplicht.

Zij verstrekt volgende toelichting bij het middel:

“De bestreden beslissing is foutief gemotiveerd waar zij stelt dat het bijgebrachte medische attest geen naamstempel, handtekening en het RIZIV-nr. van de arts zou bevatten...”

Verzoekster brengt onder stuk 3 het attest bij dat werd bijgevoegd bij haar oorspronkelijke aanvraag.

De aanvraag maakt in de inventaris van stukken uitdrukkelijk melding van dit attest van dr. [W.] van 5 april 2013.

Dit attest bevat ontegensprekelijk wel een naamstempel, RIVIZ-nr. en handtekening.

De bestreden beslissing is derhalve foutief gemotiveerd waar zij het tegendeel beweert.”

3.2.1. Nu niet ter discussie staat dat de bestreden beslissing onder het toepassingsgebied valt van de wet van 29 juli 1991, kan niet worden ingezien op welke wijze deze beslissing het artikel 1 van deze wet schendt.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien verder dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip “afdoende”, zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven aangeeft op basis waarvan deze is genomen. Er wordt immers, onder verwijzing naar artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, aangegeven dat de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk is en dit op grond van het gegeven dat het standaard medisch getuigschrift niet werd voorgelegd bij de aanvraag. Hierbij wordt toegelicht dat weliswaar een document op naam van verzoekster werd gevoegd bij de aanvraag, doch dat op dit document een naamstempel, een handtekening en een RIZIV-nummer van een arts ontbreekt en dat dit document bijgevolg niet kan worden beschouwd als zijnde een medisch getuigschrift, laat staan een standaard medisch getuigschrift.

De Raad besluit dat verzoekster niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Waar verzoekster aangeeft dat de weergegeven motivering foutief is, merkt de Raad op dat de naleving van de formele motiveringsplicht geen verband houdt met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (RvS 18 november 1993, nr. 44.948). De inhoudelijke correctheid dient te worden onderzocht in het kader van de materiële motiveringsplicht.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 kan niet worden aangenomen.

3.2.2. De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht dient te worden onderzocht in het kader van de toepassing van de bepalingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Artikel 9ter, § 1 en § 3, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

[...]

§ 3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

[...]

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

[...].”

De Raad stelt vast dat overeenkomstig artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet bij de aanvraag een standaard medisch getuigschrift dient te worden voorgelegd *“zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad”*. Artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen voorziet dat het bedoelde standaard medisch getuigschrift overeenkomstig het in bijlage aan dat koninklijk besluit toegevoegde model moet worden opgesteld. In dat model wordt duidelijk aangegeven dat de geneesheer die het getuigschrift invult zijn naam dient te vermelden, het getuigschrift dient te handtekenen, daarnaast tevens zijn stempel dient te plaatsen en zijn RIZIV-nummer dient te vermelden.

Verzoekster betoogt dat de motivering van de bestreden beslissing foutief is. Zij stelt dat het bij de aanvraag voorgelegde *‘standaard medisch getuigschrift’* wel degelijk een naamstempel, handtekening en RIZIV-nummer van een arts bevat. Ter staving hiervan voegt zij bij haar verzoekschrift het door haar bij de aanvraag voorgelegde *‘standaard medisch getuigschrift’*.

Evenwel blijkt uit een nazicht van het administratief dossier dat verzoekster bij haar aanvraag om machtiging tot verblijf van 25 april 2013 enkel de eerste bladzijde van het vereiste standaard medisch getuigschrift heeft overgemaakt en dat bijgevolg niet het gehele standaard medisch getuigschrift werd gevoegd bij de aanvraag. Zo ontbreekt de bladzijde van het standaard medisch getuigschrift waarop de handtekening, de naamstempel en het RIZIV-nummer van haar behandelende arts dient te staan. Verzoekster maakt thans aan de Raad wel het gehele standaard medisch getuigschrift over, doch er blijkt niet dat dit tevens in zijn geheel werd gevoegd bij de aanvraag. Verzoekster maakt derhalve niet aannemelijk dat verweerder in de bestreden beslissing op foutieve wijze heeft vastgesteld dat het bij de

aanvraag voorgelegde stuk dat als standaard medisch getuigschrift diende door te gaan geen naamstempel, handtekening en RIZIV-nummer van een arts vermeldt.

Ter terechtzitting geeft verzoekster nog aan dat het hier een vergissing betreft en dat het kennelijk onredelijk is van verweerder om op basis van een dergelijke vergetelheid van haar kant over te gaan tot de onontvankelijkheid van de aanvraag. De Raad merkt evenwel op dat het aan verzoekster, die zich wenst te beroepen op de procedure van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, toekwam om bij haar aanvraag alle vereiste stavingstukken te voegen die het bestuur moesten toelaten de ontvankelijkheid van de aanvraag te beoordelen. Het gegeven dat zij zelf niet de vereiste zorgvuldigheid aan de dag legde bij het indienen van de aanvraag laat de Raad nog niet toe vast te stellen dat verweerder op foutieve of kennelijk onredelijke wijze tot zijn besluit is gekomen dat het bij de aanvraag gevoegde stuk geen naamstempel, handtekening of RIZIV-nummer van een arts vermeldt of op deze grond ten onrechte zou hebben vastgesteld dat geen standaard medisch getuigschrift zoals bedoeld in artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet werd voorgelegd.

De uiteenzetting van verzoekster laat niet toe te besluiten dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris beschikt.

Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

3.2.3. Het enig middel is ongegrond.

3.3. Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien januari tweeduizend veertien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. CORNELIS